

Hồi 36

Bóng Quái Diện Xuất Hiện

Ngọn lửa ấy xuất hiện một cách quá quái dị và tiếng kêu la kia cũng khiến chàng hoảng sợ khôn tả. Âu Dương Siêu đang định phi thân lên đã thấy trên cầu thang có một cái bóng đen lặn từ trên lặn xuống. Chàng cả kinh vội cúi đầu tránh sang một bên cạnh cửa lớn tiếng quát hỏi:

- Quân nào dám táo gan thế?

Chàng chưa kịp trông thấy rõ vật gì ở trên lầu hai lặn xuống thì cái bóng đen đó đã tới trước mặt và mồm thì cất giọng rất bí mật quát tháo:

- Thủ đoạn ác độc thật, ta phải thí mạng với ngươi.

Nhờ có ánh sáng nhen tỏa ra, chàng ngạc nhiên vô cùng bụng bảo dạ rằng:

"Có lẽ mình thấy ma chắc, sao nàng ta lại nhanh đến như vậy về tới đây trước ta và lại bị tấn công thảm khốc như thế này?"

Thì ra người bị lặn xuống đó là một thiếu nữ ăn vận cũng màu hồng tía đầu cột khăn lụa tía, mình mẩy giống hệt như thiếu nữ chàng đuổi theo hồi nãy không khác một tí nào, duy có một điểm hơi khác là tóc của thiếu nữ này đã bù rối cái khăn ở trên đầu đã chéo sang một bên, mặt bị đánh nát trông như quỷ quái, không còn trông thấy rõ mắt mũi mồm đâu nữa, và cũng hình như bị thương không lâu.

Âu Dương Siêu ngỡ ngàng thì thiếu nữ kia đã ở dưới đất nhảy bắn lên xông lại tấn công chàng luôn, mồm nàng giậm dữ quát tháo không khác gì quỷ khóc thần diêu mà mắng chửi chàng rằng:

- Tấn công lên cô nương mà cũng gọi là anh hùng hảo hán ư? Ta thí mạng với ngươi một phen mới xong.

Trông hình dáng của nàng ta đã kinh hoàng rồi, lại thêm nàng như điên như khùng xông tới tấn công chẳng khác chi một con hổ dại vậy.

Âu Dương Siêu không hiểu nếp tẻ gì hết vội tránh sang bên nửa thước và quát hỏi:

- Mụ điên này ở đâu tới má dám táo gan xông vào cấm địa như thế.

Thiếu nữ mặt bị nát như bằm, hai mắt cũng bị mù nốt, tuy nàng không trông thấy gì nhưng nghe tiếng gió nàng cũng biết đối thủ ở đâu nên nàng lại quay người lại cất tiếng hú như gió kêu và nói tiếp:

- Tiểu bối ngươi mù quá hay sao mà lại gọi ta là mụ điên như vậy.

Nói xong, nàng lại xông lại tấn công Âu Dương Siêu tiếp.

Âu Dương Siêu nghe nói cười nhạt và đáp:

- Hừ! Ngươi mới thật là mù mà lại còn bảo người ta...

Lời nói của chàng khiến người đàn bà nọ càng tức giận thêm và xông lại tấn công tiếp còn thuận tay rút cái khăn màu tía ở ngang lưng ra tấn công vào ngang lưng của Âu Dương Siêu mồm thì nói tiếp:

- Cả Quỷ Cốc Nhị Mỹ này mà người không biết hay sao. Người lại đây....

- Quỷ Cốc Nhị Mỹ?

Âu Dương Siêu vừa tránh né cái khăn nhanh nhẹn như linh xà mồm khê lập lại câu như vậy rồi vỗ nhẽ.

Thì ra hai thiếu nữ đó là môn hạ của Quỷ Cốc và cũng là một đôi con gái sinh đôi của Quỷ Cốc Tiên Hồ Lô Như Hắc.

Lạ nhất là hai người ăn vận giống hệt nhau ngay cả thân hình cao lớn gầy béo cũng giống nhau nốt.

Thì ra về môn phái của Quỷ cốc là một môn phái riêng biệt ngoài phái một bang quạt khởi ở trong núi Quỷ Cốc đã được hơn trăm năm, tổ sư sáng phái có năm người tất cả tự nhận là Quỷ Cốc Ngũ Lão và cũng được oai trấn nhất thời, không ngờ đời sau kém đời trước, càng ngày càng suy đồi. Sở dĩ phái suy đồi là do môn quy hạn chế, đó là ai gia nhập Quỷ Cốc Môn là phải còn đồng trinh, khi gia nhập Quỷ Cốc Môn rồi cũng như cắt tóc đi tu vậy suốt đời không được gần nữ sắc, bằng không sẽ bị môn quy tài chế liền. Vì thế có nhiều kỳ tài của võ lâm không dám gia nhập, truyền đến Quỷ Cốc Tiên Hồ Lô Như Hắc đã là đời thứ năm, y là người rất thông minh nhưng cũng giả kế lắm, thấy phái Quỷ Cốc này ngày càng suy đồi như vậy sẽ có ngày môn phái bị tiêu diệt chứ không sai, nên y mới quyết tâm thay đổi luật lệ hiếu sắc đó đi và còn khét tiếng là dâm đảng để giương danh trong giới hắc đạo.

Nhất thời ma đầu trong hắc đạo với những kẻ bại hoại trong võ lâm đều đến với y, gia nhập phái Quỷ Cốc, thế là không bao lâu phái Quỷ Cốc người đông như kiến cỏ và y đã làm cho môn phái được chấn hưng một cách tiếng tăm.

Quỷ Cốc Tiên Hồ Lô Như Hắc được thừa y bát của Quỷ Cốc Ngũ Lão tất nhiên công lực của y không tầm thường, y lại thông minh hơn người, nên những người nào gia nhập môn phái Quỷ Cốc có những võ công đặc biệt gì y cũng phải học cho được mới thôi.

Không bao lâu võ công của y biến thành uyên bác và lại còn tự sáng lập một phái hệ, y lựa những thế võ sở trường của những môn phái khác hợp thành môn võ công của phái Quỷ Cốc mà đặt tên là Quỷ Cốc Vạn Tương Công.

Lô Như Hắc thị có pho Vạn Tương Công đó tiếng tăm càng ngày càng lừng lẫy quả thật khét tiếng nhất thời, hai giới Hắc Bạch ai ai cũng biết tên tuổi của y.

Lúc ấy chín phái một phái một bang đều chú ý đến y thậm chí còn có người bất mãn sự quạt khởi quá nhanh chóng của y nữa, Lô Như Hắc là người rất khôn khéo làm việc gì cũng chu đáo hết sức, hơn nữa môn hạ của y rất đông đâu đâu cũng có, thế nhất đán hữu sự y triệu tập ngay được một đội quân rất hùng hậu, cũng vì vậy mà không ai dám đụng chạm với y. Còn một điểm quan trọng nhất là Như Hắc biết điều lắm, nếu gặp phải đối thủ mạnh hơn y lảng lạng rút lui ngay. Sau có một lần các môn phái đánh y, y vội đem hai đứa con gái

không hiểu lai lịch ra sao ẩn núp ở một nơi lẩn khuất và từ đó tới nay không hề thấy y lộ mặt ra nữa. Hai thiếu nữ áo ưa hồng nay chính là Quỷ Cốc Song Tiên Lâm Tiểu Thúy với Lâm Tiểu Ngọc mà đã theo cha đi ẩn núp từ lâu, trên giang hồ hầu như đã quên bằng tên của chúng rồi.

Âu Dương Siêu tránh được thế công của cái khăn lụa liền quát lớn:

- Quỷ Cốc nhị yêu không biết xấu dám xưng là nhị mỹ, ngươi là đại yêu hay tiểu yêu?

Thiếu nữ nọ nghe nói rống lên một tiếng rất quái dị và đáp:

- Cuồng đồ hãy coi cô nương này có lấy được tính mạng của ngươi không?

- Nếu vậy ngươi là đại yêu Lâm Thúy đấy.

Tiểu Thúy múa tít cái khăn lụa một hồi, có lẽ nàng tức giận quá nổi nên ảnh hưởng đến vết thương ở trên mặt, máu càng rỉ ra thêm, trông càng kinh khủng vô cùng. Nàng lại kêu rú rất quái dị và nói tiếp:

- Tiểu bối các người, Nhất Thống Giáo chỉ biết giở những trò ma quỷ lén lút tấn công để ám hại người thôi à?

Trong lúc nàng ta kêu rú, chiếc khăn lụa ở tay của nàng tấn công tới nhanh như điện chớp.

Âu Dương Siêu có hai điểm thắc mắc không hiểu, điểm thứ nhất là quái Quỷ Cốc đã lâu không lộ mặt ra giang hồ, không hiểu tại sao bây giờ đôi con gái cứng của Thủy Cốc Tiên Hồ lại lộ mặt ra và tới Liễu Âm Hoa Minh trang này làm chi? Điểm thứ hai, là Lâm Tiểu Thúy, nàng bị ai đả thương nặng như thế? Vì vậy, chàng muốn biết rõ nguyên nhân không trả đũa vội, nhất thời cứ chạy quanh tránh né, đồng thời mồm thì lớn tiếng quát hỏi:

- Tiểu Thúy, ngươi đã chịu yên tay chưa? Ngươi bị mù quáng như vậy mà cứ tấn công bừa bãi như thế, chẳng biết ai vào ai cả. Ngươi tưởng ta là người của Nhất Thống Giáo thật hay sao?

Chàng nói như vậy quả thật có công hiệu, Tiểu Thúy liền ngừng tay đứng sang một bên ngơ ngác hỏi:

- Ủa ra thế ngươi không phải là người của Nhất Thống Giáo ư?

Âu Dương Siêu lạnh lùng đáp:

- Nếu là người của Nhất Thống Giáo đã tránh được thế công của ngươi sao lại không phản công, dù ta không có sức phản công nhưng ta không biết báo động để người ta đến bắt ngươi hay sao? Việc gì phải đợi chờ cho đến bây giờ như thế. Mất cô nương đã bị thương chẳng lẽ trái tim của cô nương cũng bị thương nốt mà không nghĩ ra được những điều đó hay sao?

Lời nói của chàng rất có lý, Tiểu Thúy xoa tay một hồi rồi hỏi tiếp:

- Chẳng lẽ người cũng có ý tới đây lấy trộm kỳ báu của võ lâm hay sao?

Âu Dương Siêu liền nghĩ ra một kế liền bụng bảo dạ rằng:

"Võ lâm kỳ trận đó là những vật báu gì?"

Tuy nghĩ như vậy nhưng chàng vẫn ung dung đáp:

- Vật báu của võ lâm ai mà chả muốn.
- Tiểu Thúy cười nhạt và nói tiếp:
- Hừ! Kẻ này cũng là một tên đầu cơ, và khôn khéo vô cùng.
  - Sao cô nương lại nói như thế?
  - Điều này người tự hiểu lấy.
  - Tôi tự hiểu cái gì?
  - Giả bộ hồ đồ trước mặt Quý Cốc Nhị Mỹ, nay người đừng giở cái trò giả bộ ấy ra nữa, không qua được mắt chúng ta đâu.
  - Tại hạ quả thật là...
  - Hừ! Ta hỏi người nếu không phải em gái ta Tiểu Ngọc dụ hộ pháp sứ giả của Nhất Thống Giáo rời khỏi nơi đây thì người làm sao vào nổi trong cấm địa này.
  - Vấn đề này...
  - Nếu không phải ta điểm huyết cho hai tên canh lâu té ngã thì chúng gõ chuông báo động rồi.
  - Ô cái gì? Nếu không phải ta bị tấn công lên thì dù người có tới được tầng chân lâu cũng vô ích chưa biết chừng người lại còn thảm khốc hơn Lân Tiểu Thúy này.
- Nàng nói trúng tâm sự của Âu Dương Siêu, chính ra chàng muốn hỏi biết tại sao nàng bị thương, vì thế nhân dịp này chàng lại hỏi tiếp:.
- Cô nương, vết thương ở trên mặt cô nương bị ai đả thương đấy?
  - Cái gì người muốn trả thù hộ ta chăng?
- Tiểu Thúy vì bộ mặt đả thương như vậy trong lòng đau như dao cắt. Vì vậy nàng tức giận khôn tả, bây giờ nghe thấy Âu Dương Siêu hỏi như thế nàng nghiêng răng kêu côm cộ chỉ muốn giết được kẻ thù ở trước mặt mới hả dạ.
- Yêu đẹp là thiên tính của con người nhất là đàn bà con gái có thể nói vẻ đẹp là tính mạng thứ hai của họ. Tiểu Thúy tự cho mình là Thúy Cốc Nhị Mỹ nay bộ mặt bị phá hủy nàng làm sao mà không tức giận.
- Âu Dương Siêu lại hỏi tiếp:
- Nếu tại hạ biết rõ là ai thế nào cũng trả thù hộ cô nương.

-- o O o --